

lige at tilvejebringe, at det ikke vil være meget hyppige Tilfælde, hvori Bestemmelsen ovenhovedet kan komme til Anvendelse. Men det forekommer mig, at, naar man vil vedtage de ærede Medlemmers Forslag under Nr. 8, gjør man Bestemmelsen saa at sige aldeles unyttig. Hvorfor skal man være mere prisgiven ligeoverfor den Mand's Dyr, som man kjender, end ligeoverfor den Mand's Dyr, som man ikke kjender? Det forekommer mig, at man sætter en Præmie paa, at den Mand, man kjender, i Grunden skal have Lov til at plage En med Ufred af sine Dyr, næsten saa meget som han lyster; thi jeg sjonner ikke rettere, end at man skal advare ham hver Gang, Dyret kommer paa Ens Grund, førend man ovenhovedet maa foretage sig Noget for at skaffe sig af med det Dyr, som plager En, maaffe tramper Sæden ned, river andet Kvæg løs, kort sagt, gjør Molest paa Ens Grund, og jeg finder ikke, at der er den fjerneste Grund til, at den Omstændighed, at den Mand, det gaar ud over, har den Væge at kjende Dyrets Eier, skal stille ham mere værgeløs ligeoverfor dennes Kreaturer. Jeg vil ikke tale om, at det kan give Anledning til ikke saa ganske faa Processer, og navnlig turde det maaffe dog i dette Tilfælde være en ikke ganske korrekt Betegnelse, at man skal kjende Dyrets Eier, thi det er jo egentlig talt ikke dette, hvorpaa det kommer an, men det kommer an paa, at man ikke blot kjender Manden, men ogsaa veed, at Dyret er hans. Altsaa, naar En er i et saadant Tilfælde, og Eieren kommer og siger: Kjender Du ikke mig, saa kan man svare: Det kan jeg ikke negte; men Spørgsmaalet er: Veed jeg, at dette Dyr tilhører den Mand, jeg kjender. (Sønløkke: Det ligger dert.) Det er muligt, men jeg tvivler derpaa, naar det kommer an paa en meget skarp Fortolkning. Det er imidlertid ikke af de Ting, jeg vil lægge særdeles Vægt paa, thi jeg er kjender, at den fornuftige Mening af Ordene er, at man veed, hvem Dyret tilhører og altsaa kjender Eieren. Men det jeg lægger sær Vægt paa, er, at man ved at vedtage dette Forslag under Nr. 8 efter min Overbevisning gjør næsten hele Reglen ubrugbar, og det forekommer mig ikke, at der

er tilstrækkelig Grund til at give den Mand, som den Forurettede kjender, et saadant Beneficium, der gaar ud over den, der maa lide af Dyrets Molest. Man siger, at Bestemmelsen kan give Anledning til megen Chikane. Ja, det er rigtigt; men de Herrer, som sige dette og stille dette Forslag, tænke væsentlig paa den Chikane, som den Forurettede mulig kunde gjøre den Anden til Gjenstand for, medens de aldeles glemme den Masse af Chikanerter, som den, der eter Dyret, kan plage den med, paa hvis Mark det gaar ind. Det lader sig slet ikke negte, at det ligger meget naturligt at træffe Forholdsregler til Forebyggelse af Chikanerter af sidstnævnte Art, fordi de understøttes af den almindelige menneskelige Uegyhedsighed, hvormod der er en Vægen mod det andet ligefremme Chikanerter og Ondskab i den Dom, som den offentlige Mening vil sælde over den Mand, der uden tilstrækkelig Føte vil bære sig ad, som Stykket tillader ham at gjøre. Jeg mener altsaa, at man ved disse Bestemmelser mere skal se paa at værgen den, der kommer til at lide derunder, end den, der efter Loven mulig kan komme til at bøde for sin Uretterlighed, thi der er efter min Formening et Værn for den One, nemlig den offentlige Mening, et Værn, som den anden ligefrem mangler. Jeg kan derfor ikke Andet end meget indstændigt fraraade det ærede Thing at vedtage Forslaget under Nr. 8, og jeg skal her give min almindelige Bemærkning en mere speciel Anvendelse. Jeg er temmelig overbevist om, at det er et af de Punkter, hvis Vedtagelse vil foranledige, at Loven vil blive sendt tilbage til dette Thing fra Landsthinget. Det vil formentlig ikke være undgaaet de ærede Medlemmers Opmærksomhed, at det er et Punkt, som har været fremme i det andet Thing, og som der har modt bestemt Modstand, ikke blot fra min Side, men ogsaa fra Thingets Flertals Side. Hvad Høns og Duer angaar, da holder jeg egentlig heller ikke af, at Noget af Lapsert og Chikane skulde faae i Sinds at flyde en anden Mand's Høns og Duer, men det forekommer mig, at man vilde forlige saa at sige alle de Meninger og Følelser, som i den Henseende kunde gjøre sig gjældende, ved at vedtage det Forslag, der er